

Arrest

nr. 115 924 van 18 december 2013
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 9 augustus 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 juli 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 september 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. JP LIPS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Guinees staatsburger te zijn van Peul afkomst. U verklaart minderjarig te zijn, geboren op 21 oktober 1995, te Conakry. U woonde steeds bij uw ouders, aanvankelijk in een huurhuis in de wijk Kipé en vanaf 2009 in de wijk km36 in jullie eigen huis. U ging naar school tot de elfde klas en was genoodzaakt om te stoppen gezien de problemen die zich voordeden in uw land.

U werd er zich van bewust dat uw vader politiek actief was vanaf wanneer jullie in het huis in km 36 woonde. Uw vader vertelde u dat hij reeds in Kipé aan politiek deed, voor de partij 'UFDG'. U verklaart dat uw vader 'chef van de jeugd' is, in zijn 'sector'. Daarbij doet hij aankopen, gaat hij naar vergaderingen (zowel in de zetel van de partij als elders), geeft hij geld voor de partij en verdeelt hij T-shirts van het UFDG.

Zelf bent u niet op de hoogte van politiek. Uw vader heeft altijd vermeden dat u zich met politiek zou bezighouden aangezien dit iets is voor volwassenen.

In de wijk km 36 hadden jullie problemen met jullie Malinke buur, een soldaat. Hij bedreigde uw vader. Wanneer de jeugd van UFDG van km 36 een voetbaltoernooi organiseerde op 31 oktober 2010 mondde dit uit in arrestaties. Jullie Malinke buur had toen duidelijk aan uw vader gezegd dat hij uw vader viseerde en dat hij hoopte om hem tijdens het toernooi te kunnen arresteren.

Toen de verkiezingsuitslag [van 2010] bekend werd en bleek dat Alpha Condé president werd, waarschuwde jullie Malinké buur uw vader nogmaals dat hij nu maar moest stoppen met politiek. Sindsdien zijn er geen incidenten meer gebeurd tussen uw ouders en de Malinké buur.

Op 27 augustus 2012 deed uw vader, samen met jongeren uit uw wijk, mee aan de manifestatie van de oppositiepartijen. U en uw moeder bleven thuis. Jullie kregen gedurende de dag geen nieuws van uw vader en ook 's avonds slaagden jullie er niet in om contact met uw vader op te nemen. Jullie werden ongerust.

Uw vader werd op die dag aangehouden tijdens de manifestatie door militairen. Deze doorzochten zijn auto. Ze beweerden dat ze wapens hadden gevonden. De militairen beweerden dat uw vader de jongeren ging opleiden tot rebellen.

Op diezelfde dag, nadat uw moeder vruchteloos had geprobeerd om uw vader te contacteren, vielen soldaten bij jullie binnen. Ze doorzochten het huis en ze namen u en uw moeder mee naar de gendarmerie van Hamdallaye. U zag er uw buurman en hij maande jullie aan om te bekennen dat uw vader wapens in zijn bezit had. Uw moeder werd vervolgens mishandeld en jullie werden in een cel gebracht. De volgende dag (28 augustus 2012) werd uw moeder uit de cel gehaald. Ze wisten u te vertellen dat ze naar het ziekenhuis werd gebracht. Vanaf die dag heeft u uw moeder niet meer gezien. U werd vervolgens dagelijks ondervraagd en mishandeld. Tijdens de mishandeling vertelde u alleen dat uw vader geen wapens had en dat hij geld had gegeven voor het organiseren van het toernooi (in oktober 2010).

Op 31 augustus 2012, wanneer het donker was, kwam er een bewaker in uw cel. Hij nam u mee naar buiten en bracht u bij uw oom langs vaderskant. De bewaker waarschuwde u dat u ver moest vluchten, buiten Guinee, waar niemand u kan vinden. Uw oom bracht u vervolgens naar de wijk Cimenterie, naar een huis dat werd verbouwd. U verbleef daar tot 10 november 2012. Op die dag bracht uw oom u naar de luchthaven. Op 11 november 2012 arriveerde u in België alwaar u de volgende dag asiel aanvraagde.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: een 'acte de temoignage', dd 11/12/2012, ondertekend door Mr (B.S.C.); een 'attestation', dd 11/12/2012, ondertekend door Mr (B.S.C.); een kopie van uw extrait d'acte de naissance'.

B. Motivering

Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend op datum van 26/11/2012 door de dienst Voogdij betreffende de medische test tot vaststelling van de leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2,2°, 6§2,1°; 7 en 8§1 van titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Programmawet van 24 december 2002 gewijzigd bij de Programmawetten van 22 december 2003 en 27 december 2004, tonen de resultaten van de medische test aan dat u op datum van 22 november 2012 een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, waarbij 22,8 jaar met een standaarddeviatie van een 2,5 jaar een goede schatting is. **. Daarom kunt u niet worden beschouwd als minderjarige.** Bijgevolg kan de Internationale conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast.

Het feit dat u valse informatie levert in verband met uw leeftijd, maakt reeds dat uw asielrelaas aan geloofwaardigheid verliest.

Er dient vervolgens te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart dat u de autoriteiten vreest omdat u bent ontsnapt uit de gevangenis. U vreest hierbij enerzijds de persoon die u heeft geholpen om te ontsnappen uit de gevangenis en anderzijds uw Malinke buurman die tevens militair is. Bovendien heeft u nog steeds geen nieuws van uw vader en moeder na hun aanhouding. (zie gehoor CGVS, p12)

Vooreerst slaagt u er niet in om het **lidmaatschap van uw vader** van het UFDG aannemelijk te maken. U tracht te verklaren dat uw beperkte kennis van het UFDG als partij en de activiteiten van uw vader te maken hebben met het feit dat uw vader vindt dat politiek voor volwassenen is en dat kinderen niet moeten meedoen aan politiek. (zie gehoor CGVS, p20) Zelfs indien u geboren zou zijn in 1995 (nvdv en dus bijna zeventien jaar zou zijn op het moment van de gebeurtenissen) is het zeer vreemd dat uw vader u niet meer zou betrekken bij zijn politieke activiteiten. Zeker wanneer u verklaart dat uw vader chef van de jeugd van uw wijk is. (zie gehoor CGVS, p22) Indien hij zich werkelijk bezig zou houden met

de jeugd, is het ondenkbaar dat hij u niet meer op de hoogte zou hebben gebracht van zijn activiteiten. Gezien echter geen geloof kan worden gehecht aan uw minderjarigheid en uw leeftijd zelfs geschat wordt op 22,8 jaar, is uw uitleg voor het slecht op de hoogte zijn van uw vaders activiteiten niet aannemelijk.

Zo kan u niet duiden wat de **activiteiten van uw vader** zijn. Zo verklaart u enerzijds dat hij een lidkaart heeft maar dat u deze nooit heeft gezien en dus zijn functie niet kent (zie gehoor CGVS, p21) maar dat hij voor de jeugd in de wijk zorgt (zie gehoor CGVS, p6) en naar de vergaderingen gaat (zie gehoor CGVS, p 12). Wanneer de protection officer bijkomende vragen stelt over de functie van uw vader, verklaart u dat hij de campagne steunde, dat hij t-shirts aankocht en deze verdeelde. Wanneer de protection officer vraagt wat uw vader nog doet, antwoordde u dat dit alles was. (zie gehoor CGVS, p21) Het is bizar dat u in de loop van het gehoor verklaart dat uw vader 'chef van de jeugd' is (zie gehoor CGVS, p22) en dat u dit niet verklaart op het moment dat er expliciet naar de functie van uw vader werd gevraagd. Hierbij dient ook te worden opgemerkt dat op de 'attestation' i.v.m. het lidmaatschap van uw vader wordt verklaard dat uw vader 'secrétaire trésorier' is, een functie die u zelf niet expliciet vermeldt. Het is verwonderlijk dat er niet wordt geattesteerd dat hij betrokken is bij de jeugdwerking indien hij daadwerkelijk 'de leider van de jeugd' zou zijn.

Vervolgens is het zeer vreemd dat u wel kan aanhalen dat de tweede verkiezingsronde tussen Cellou Dalein en Alpha Condé ging (zie gehoor CGVS, p13) maar dat, wanneer u wordt gevraagd naar de **structuur van de partij** u alleen kan aanhalen dat u Bah Oury kent. (zie gehoor CGVS, p22) Hierbij is het zeer frappant dat u zelf aangeeft dat er naar leiders wordt gevraagd (zie gehoor CGVS, p21) en dat u op dat ogenblik niet aangeeft dat Cellou Dalein de leider is van de partij, iets wat u pas later tijdens het gehoor, wanneer er u uitdrukkelijk naar wordt gevraagd, wel doet. Verder is het zeer opmerkelijk dat u geen enkel lid van de UFDG kent, noch weet waarvoor UFDG strijdt (zie gehoor CGVS, p.24), wat toch wel mag verwacht worden van de dochter van een zeer actief lid.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u **documenten voorlegt van het UFDG**, afgeleverd door Mr. (B.S.C.). Uit info waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat Mr. (S.) geen bevoegdheid heeft om eender welk document op te maken en te ondertekenen in naam van de partij en dat alleen de vice-president attesten van de partij mag ondertekenen. De documenten, afgeleverd en ondertekend door Mr (S.) kunnen dus niet als geloofwaardig worden beschouwd.

Bovendien bent u verantwoordelijk voor de stukken die u ter onderbouwing van uw relaas bijbrengt zodat aldus van u verwacht mag worden dat u **vertrouwd bent met de inhoud van deze stukken**. De vaststelling dat u niet goed op de hoogte bent over de inhoud van de documenten, getuigt reeds van weinig interesse, maar het is vooral de vaststelling dat er enkele fundamentele ongerijmdheden met uw verklaringen voorkomen in het document waardoor er afbreuk wordt gedaan aan de waarachtigheid van het door u voorgehouden asielrelaas. Wanneer de protection officer u immers vraagt of u de documenten heeft bekeken alvorens deze te hebben voorgelegd, antwoordde u dat u deze wel degelijk heeft gelezen. Wanneer u vervolgens werd gevraagd of u opmerkingen heeft m.b.t. de inhoud van de documenten, verklaarde u dat u geen opmerkingen heeft. (zie gehoor CGVS, p18) Wanneer u vervolgens wordt geconfronteerd met enkele ongerijmdheden, verklaart u dat ze inderdaad een foutje hebben gemaakt. Zo wordt er in de 'acte de temoignage' verklaard dat **de ouders** en de **kinderen** werden aangehouden op 27 augustus 2012 en dat ze werden meegenomen naar de Gendarmerie Mobile n°2 van Hamdallaye. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u enig kind was. (zie gehoor CGVS, p8) Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat uw vader op een ander ogenblik verdween en werd gearresteerd dan uw moeder. (zie gehoor CGVS, p4 – p16) Het is dus zeer vreemd dat er werd geattesteerd dat u, op dezelfde dag als uw (beide) ouders naar de gendarmerie mobile n°2 van Hamdallaye werd gebracht. U verklaart hierover, in tegenstelling tot wat het document stelt, dat het inderdaad alleen met uw moeder was. (zie gehoor CGVS, p18)

Bovendien is het zeer verwonderlijk dat u verklaart dat u **drie weken geleden** aan uw oom heeft gevraagd om documenten op te sturen die het lidmaatschap van uw vader kunnen bewijzen. (zie gehoor CGVS, p11) De documenten die u voorlegt zijn immers gedateerd op 11/12/2012. Dit is de dag na uw aankomst in België. Wanneer de protection officer u hiernaar vraagt, zegt u dat u niet weet wanneer uw oom de documenten heeft gehaald, wat geen afdoende verklaring is. U verklaarde immers dat u de documenten drie weken geleden heeft gevraagd. Het is merkwaardig dat uw oom deze documenten reeds uit zijn eigen beweging op 11/12/2012 zou opgevraagd hebben, zonder ze dan ook meteen aan u over te maken.

Er dient ook opgemerkt te worden dat u **weinig moeite onderneemt om informatie over uw ouders te bekomen**. Zo zegt u dat u slechts vier keer met uw oom contact heeft gehad sinds u in België bent. (zie gehoor CGVS, p10) Het is vreemd dat u niet meer moeite doet om informatie van hem te verkrijgen en dat u blijkbaar tevreden bent met zijn nietszeggende antwoorden op uw vragen naar zijn ondernomen activiteiten (zie gehoor CGVS, p.10). Daarbij is het zeker bizar dat u geen contact heeft

opgenomen met iemand van het UFDG, zelfs niet in België (zie gehoor CGVS, p25) daar het UFDG ook in België over een uitgebreid netwerk beschikt.

Tot slot dient nog te worden opgemerkt dat ook **uw vluchtrelaas niet geloofwaardig** is. U verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) immers dat u in Dubréka onderdook (zie vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ op 12/12/2012) terwijl u tijdens uw gehoor bij het CGVS verklaarde dat u in Cimenterie was ondergedoken. (zie gehoor CGVS, p27)

Ook uw verklaring dat uw oom wist dat u in de gevangenis zat omdat hij 'misschien' uw moeder had gezien (zie gehoor CGVS, p.19) komt totaal ondoorleefd over. Immers, indien uw oom uw moeder zou hebben gezien, zou hij u dit toch meegedeeld hebben. Het is merkwaardig dat u dit als een 'mogelijkheid' voorstelt. Aangezien u verklaarde niet te weten waar uw moeder is, is dit een zeer opmerkelijke en niet doorleefde verklaring in het geheel van uw asielrelaas, die de geloofwaardigheid ervan dan ook verder ernstig aantast.

De door u **neergelegde documenten** kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen. Beide documenten van het UFDG werden reeds besproken. (zie infra) Bovendien kan worden opgemerkt dat het attest ter bevestiging van het lidmaatschap van uw vader stelt dat hij 'détentrice' was van een lidkaart. Dit betreft echter de vrouwelijke vorm van het woord 'détenteur' (houder). Ook de kopie van de geboorteakte, aangereikt door de advocaat, werd reeds besproken en hierover werd tevens reeds een beslissing genomen door de dienst Voogdij op 28 november 2012. Deze werd door de Dienst Voogdij niet weerhouden als bewijs voor uw geboorte. Bovendien kan ook het CGVS hierbij opmerken dat dergelijk document geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) bevat waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

U bent niet in het bezit van enig document dat uw identiteit, afkomst, asielrelaas of reisweg zou kunnen staven.

Met betrekking tot de algemene situatie in Guinee kan het volgende worden vastgesteld:

Guinee werd eind 2012 en begin 2013 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en ander vergelijkbare daden. Er werden inderdaad schendingen van de mensenrechten begaan door de politie van Guinee, naar aanleiding van betogingen met een politiek karakter. Er zijn nog steeds spanningen voelbaar tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen, door de organisatie van parlementsverkiezingen. Geen enkele van de geraadpleegde bronnen haalt echter het bestaan aan van een gewapend conflict. Het is echter aan de verschillende politieke actoren om ervoor te zorgen dat er aan alle voorwaarden wordt voldaan om de organisatie van parlementsverkiezingen mogelijk te maken in een vreedzaam klimaat.

Artikel 48/4 §2 van de wet van 15 december 1980 stelt dat ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend intern of internationaal conflict beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming. Uit de bovenvermelde informatie blijkt dat Guinee niet wordt geconfronteerd met een situatie van willekeurig geweld en dat men er eveneens op dient te wijzen dat er geen enkele gewapende oppositie is in het land. In het licht van al deze elementen is er op dit moment in Guinee geen gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 (zie SRB "Guinee: Situatie op het gebied van de veiligheid", april 2013).

Met betrekking tot de etnische situatie kan volgende worden vastgesteld:

Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die bij het dossier is gevoegd, bestaat het land uit drie belangrijke etnieën: de Peul, de Malinké en de Soussous. Het etnische gemengde karakter **is en blijft steeds een realiteit in Guinee**. Tijdens de presidentsverkiezingen van 2010 hebben de twee belangrijkste kandidaten, Cellou Dalein Diallo van de UFDG, een partij die hoofdzakelijk uit Peul bestaat en Alpha Condé van RPG, een partij die hoofdzakelijk uit Malinké bestaat, het **etnische aspect** echter als instrument gebruikt **voor politieke**

doeleinden. Momenteel kunnen we niet meer spreken over een krachtsverhouding, enkel tussen de Peul en de Malinké. De oppositie die eerder hoofdzakelijk werd vertegenwoordigd door de UFDG heeft zich immers verenigd in een alliantie en verzamelt alle etnieën. **De gewelddadige betogingen die Guinee kent, hebben uitsluitend een politiek karakter en geenszins een etnisch karakter,** aangezien zij plaatsvinden in het kader van de parlementsverkiezingen. **Uit tal van geraadpleegde bronnen blijkt dat er geen vervolging is enkel en alleen op basis van het feit dat men in Guinee tot de etnie Peul behoort.** Het feit dat men zich politiek verzet, dat men deelneemt aan een betoging, of men nu Peul is of niet, dat moet men eerst in aanmerking nemen bij de beoordeling van de aangehaalde vrees voor vervolging. Enkel het feit dat men behoort tot de etnie Peul zonder dat er een profiel is van politieke tegenstander dat als geloofwaardig wordt beschouwd volstaat niet om het bestaan vast te stellen van een gegronde vrees voor vervolging.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Daar waar verzoekster in het verzoekschrift stelt dat zij een Angolees staatsburger zou zijn, dat zij een gegronde vrees voor vervolging zou koesteren ingevolge een gedwongen huwelijk en dat zij op 22 maart 2013 België binnenkwam (rechtsplegingsdossier, stuk 1, p.3), dient te worden opgemerkt dat dit geen steun vindt in het administratief dossier, noch in het vervolg van het feitenrelaas zoals gehanteerd door verzoekster, zoals weergegeven in het feitenrelaas in de bestreden beslissing en waaruit blijkt dat verzoekster de Guineese nationaliteit heeft, een vrees voor vervolging aanvoert op basis van politieke gronden en op 11 november 2012 België binnenkwam. Bijgevolg worden de feiten zoals initieel vermeld in het verzoekschrift (*ibid.*) verder niet in aanmerking genomen.

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoekster vraagt in onderhavig verzoekschrift om haar te horen.

2.2. Dient te worden opgemerkt dat de procedure voor de Raad overeenkomstig artikel 39/60, eerste lid van de vreemdelingenwet schriftelijk is. Overeenkomstig het tweede lid van voornoemd artikel mag verzoekster haar opmerkingen ter terechtzitting mondeling voordragen.

Verzoekster is ter terechtzitting in persoon verschenen, werd daarbij bijgestaan door haar advocaat en werd gehoord in aanwezigheid van een tolk Portugees. Aldus genoot zij de mogelijkheid om bijkomende opmerkingen te formuleren.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert de schending aan van artikel 48/3, 48/4 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de zorgvuldigheidsplicht.

Volgens haar is verweerder onzorgvuldig omdat hij aan de feiten een betekenis geeft die zij niet hebben. Verzoekster ontkent de wil tot misleiden. Haar geboorteakte werd door de burgemeester en op verklaring van haar vader uitgereikt toen zij nog kind was en zij ging naar school tot haar vertrek, waardoor zij geen aanwijzing had dat zij ouder zou zijn dan haar schoolgenoten. Zij geloofde dat zij de leeftijd had zoals vermeld op haar geboorteakte. Deze is bovendien wel een begin van bewijs van haar identiteit en nationaliteit en wordt versterkt door haar verklaringen, die haar lokaal en temporeel in Conakry situeren. Bovendien beoordeelt verweerder verzoeksters nood aan bescherming aan de hand van haar Guineese nationaliteit waarmee de nationaliteit van verzoekster wordt erkend. Verweerder redeneert volgens verzoekster verkeerd daar waar de eigen leefwereld als maatstaf wordt gebruikt om de Afrikaanse werkelijkheid te beoordelen. Evenmin is de verwachting dat verzoekster biometrische bewijzen voorlegt reëel.

Verweerder roept geen reden in waarom aan de reisweg van verzoekster zou moeten worden getwijfeld. Verzoekster stelt verder geen tegenstrijdige verklaringen te hebben afgelegd over de plaats waar zij onderdook nu uit het verslag van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) duidelijk blijkt dat Cimenterie is gelegen in het dorp Dubréka.

Verzoekster deed oprechte inspanningen om haar relaas te staven en gaf een aannemelijke verklaring voor het ontbreken van bepaalde documenten. Zij antwoordde naar haar vermogen en vage antwoorden

kunnen haar niet worden verweten. Verzoekster vertoonde, verspreid over het gehoor, voldoende kennis over het UFDG, ondanks dat haar vader haar buiten de politiek wilde houden. De juistheid van haar verklaringen blijkt uit de informatie van verweerder en de neergelegde documenten.

Voorts is er geen tegenstrijdigheid tussen de getuigenis van het UFDG en verzoeksters verklaringen daar uit niets blijkt dat haar vader niet eerder diezelfde dag werd overgebracht naar hetzelfde politiebureau. Indien verzoekster niet van Conakry was, zou zij haar feiten niet op deze wijze aan de gebeurtenissen van die dag kunnen koppelen. Haar verhaal is aldus extern en intern coherent en in grote lijn geloofwaardig.

“Verzoekende partij” onderzoekt de mishandelingen die zij onderging niet in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet.

Uit het voorgaande blijkt dat de motieven de bestreden beslissing niet kunnen dragen en niet deugen, zodat de materiële motiveringsplicht is geschonden en verweerder niet redelijkerwijze tot deze beslissing kon komen.

3.1.2. Verzoekster legt middels een aanvullende nota een nieuw element neer, met name een medisch attest, opgesteld door de centrumarts van het onthaalcentrum te Jodoigne op 1 oktober 2013 (rechtsplegingsdossier, stuk 8).

3.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert zij de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.2.4. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat verzoekster niet het minste begin van bewijs bijbrengt ter ondersteuning van haar voorgehouden reisweg per vliegtuig naar België, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor de algehele geloofwaardigheid van haar verklaringen en des te meer klemmt daar zij over deze reisweg ongeloofwaardige verklaringen aflegde. Zij kon niet preciseren onder welke naam zij zou hebben gereisd, kon niet aangeven of zij al dan niet een tussenlanding zou hebben gemaakt en wist niet hoeveel haar reis zou hebben gekost, ondanks dat deze werd betaald door haar oom (administratief dossier, stuk 12, verklaring, nr.35-36).

Daarenboven blijkt uit de stukken van het dossier dat verzoekster ten onrechte voorhield minderjarig te zijn en zich aldus jonger trachtte voor te doen dan zij daadwerkelijk is. Uit de beslissing van de Dienst Voogdij blijkt dat op basis van medisch onderzoek werd geconcludeerd dat verzoekster, die beweerde op dat moment net zeventien te zijn geworden, op datum van 22 november 2012 een leeftijd had die werd geschat op 22,8 jaar, met een standaarddeviatie van 2,5 jaar (administratief dossier, stuk 10). Ten aanzien van de neergelegde geboorteakte werd door de Dienst Voogdij geoordeeld dat deze, gelet op het grote verschil tussen verzoeksters verklaarde leeftijd en de resultaten van het leeftijdsonderzoek, niet van aard was om het resultaat van dit medisch onderzoek tegen te spreken (administratief dossier, stuk 7). Waar verzoekster beweert dat zij dit niet zou hebben geweten, dat zij geloofde dat wat zij verklaarde haar werkelijke leeftijd was en dat zij niet over aanwijzingen zou hebben beschikt dat zij ouder was dan haar schoolgenootjes, dient te worden opgemerkt dat deze bewering, gelet op het grote verschil tussen het resultaat van het leeftijdsonderzoek en haar verklaarde leeftijd, in het geheel niet kan worden aangenomen. Voormelde vaststellingen doen verder afbreuk aan de algehele geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen.

Verzoeksters algehele geloofwaardigheid wordt nog verder ondermijnd doordat zij kennelijk tegenstrijdige verklaringen aflegde over haar opeenvolgende verblijfplaatsen in haar land van herkomst. Bij de DVZ gaf zij eenduidig aan dat zij "*Sinds geboorte tot enkele dagen voor vertrek*" woonde te "*36km, Dorp Cojah, Konackry*" (administratief dossier, stuk 12, verklaring, nr.11). Bij het CGVS beweerde zij echter bijna haar hele leven en tot in 2009 te hebben gewoond in de wijk Kipé, in de gemeente Ratoma, alvorens te zijn verhuisd naar km 36 in de gemeente Cojah (administratief dossier, stuk 3, p.5, 8, 15).

Verzoekster baseert de aangevoerde vrees voor vervolging op het politieke profiel van haar familie doch zij legde hieromtrent manifest tegenstrijdige verklaringen af. In de vragenlijst gaf zij duidelijk en herhaaldelijk aan dat haar (beide) ouders lid waren van het UFDG (administratief dossier, stuk 12, vragenlijst, p.4), terwijl zij bij het CGVS verklaarde dat slechts haar vader lid was van het UFDG en uitdrukkelijk ontkende dat haar moeder lid was van deze partij (administratief dossier, stuk 3, p.4).

Uit verzoeksters verklaringen, zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing, blijkt daarenboven dat zij niet in staat bleek te duiden welke de precieze activiteiten van haar vader waren, dat zij in dit kader incoherente verklaringen aflegde en dat haar verklaringen ter zake niet kunnen worden gerijmd met het neergelegde attest van het UFDG (administratief dossier, stuk 15: documenten). Voor zover verzoekster deze vaststellingen trachtte te verklaren door haar leeftijd (administratief dossier, stuk 3, p.20), dient te worden opgemerkt dat deze uitleg, gelet op de hoger gedane vaststellingen inzake deze leeftijd, niet kan worden aanvaard. Dat haar vader haar, zoals aangevoerd wordt, buiten de politiek wilde houden kan deze vaststellingen evenmin verklaren. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar vader de overige gezinsleden hierover zou hebben ingelicht in het kader van de problemen die zij ingevolge diens politieke profiel en activiteiten kenden sedert 2010. Minstens kon worden verwacht dat verzoekster zich, eventueel via derden zoals haar oom of via het UFDG, over het profiel en de activiteiten van haar vader zou hebben geïnformeerd nadat zij werd gearresteerd, het land diende te verlaten en op deze basis een asielaanvraag indiende. Het is immers aan haar om alle nodige en relevante feiten en elementen aan te brengen ter staving van haar aanvraag en van haar kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij deze aanvraag aannemelijk maakt aan de hand van de nodige achtergrondinformatie.

Verder blijkt uit verzoeksters terecht weergegeven verklaringen in de bestreden beslissing dat zij omtrent het UFDG in het algemeen eveneens een verregaande onwetendheid vertoonde, en dit inzake de structuur van de partij, haar leiders, haar leden en hetgeen waarvoor deze partij strijdt. Daar zij beweerde de dochter te zijn van een zeer actief lid van de partij en bovendien aangaf dat er bij haar thuis vergaderingen plaatsvonden met de jongens van de wijk (*ibid.*, p.13), kon van haar redelijkerwijze een meer gedegen kennis worden verwacht. Minstens kan worden aangenomen dat zij zich omtrent het voorgaande zou hebben geïnformeerd naar aanleiding van de problemen die zij hierdoor kende of in het kader van onderhavige asielaanvraag.

Verzoekster vertoonde bovendien een frappant gebrek aan kennis en legde tegenstrijdige verklaringen af inzake de RPG, en dit ondanks dat zij haar beweerde vrees herhaaldelijk en uitdrukkelijk koppelde aan het gegeven dat haar buurman, een soldaat, voor deze partij was. Zij bleek in het geheel niet te weten waarvoor RPG staat. Bovendien beweerde zij in het kader van haar relaas en in haar verklaringen omtrent de verkiezingen enerzijds dat de RPG van de winnaar, Alpha Condé tegenover het UFDG stond, doch stelde zij anderzijds later tijdens het gehoor plots dat het RPG één van de

oppositiepartijen was die samen met het UFDG zou hebben deelgenomen aan de betoging op 27 augustus 2012 naar aanleiding waarvan zij zou zijn gearresteerd en gedetineerd (*ibid.*, p.5-6, 12-13, 23). Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoekster, indien zij en haar gezin daadwerkelijk reeds sedert 2010 problemen kenden met haar buurman ingevolge diens aanhorigheid bij de RPG en indien haar verklaringen inzake haar arrestatie, detentie en vertrek uit haar land zouden overeenstemmen met de werkelijkheid, zich toch enigszins zou hebben geïnformeerd omtrent deze partij. Minstens kon worden verwacht dat zij dit zou hebben gedaan in het kader van onderhavige asielaanvraag.

Het voormelde klemt nog des te meer daar verzoekster frappant tegenstrijdige verklaringen aflegde over haar vermeende arrestatie op 27 augustus 2012. In de vragenlijst stelde zij in duidelijke bewoordingen: *"Ik werd thuis samen met mijn ouders opgepakt op 27.08.2012 door gendarmen"* (administratief dossier, stuk 12, vragenlijst, p.3). Bij het CGVS gaf zij echter duidelijk aan dat haar vader niet samen met haar en haar moeder doch wel reeds uren eerder werd gearresteerd. Zij gaf aan dat zij, wanneer zij reeds urenlang geen nieuws hadden van haar vader, samen met haar moeder werd gearresteerd en stelde zelfs dat aan hen bij hun arrestatie werd meegedeeld dat haar vader reeds was opgepakt. Deze vaststelling is des te frappanter daar verzoekster niet in staat bleek aan te geven door hoeveel soldaten zij en haar moeder zouden zijn gearresteerd (administratief dossier, stuk 3, p.16, 26-27).

Verzoekster legde tevens uiterst vage verklaringen af aangaande haar beweerde ontsnapping met de hulp van haar oom. Zo bleek zij niet te weten hoe haar oom wist dat zij in de gevangenis zat en kon zij niet de minste duiding geven omtrent de relatie tussen haar oom en de persoon die haar hielp ontsnappen (*ibid.*, p.19, 27). Redelijkerwijze kan nochtans worden aangenomen dat verzoekster zich over haar ontsnapping zou hebben geïnformeerd gedurende de periode die zij ondergedoken zat bij haar oom of doorheen de contacten die zij hiermee nog had vanuit België.

Bovendien blijkt uit de verklaringen die in dit kader terecht worden aangehaald in de bestreden beslissing dat verzoekster een markant gebrek aan interesse vertoonde omtrent zowel de inhoud van de door haar neergelegde documenten als het verdere lot van haar ouders, hetgeen de ernst en de geloofwaardigheid van haar vermeende vrees voor vervolging nog verder ondergraaft.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters beweerde asielrelaas en vrees voor vervolging.

De neergelegde documenten, opgenomen in het administratief dossier, vermogen de teloorgegangene geloofwaardigheid van haar relaas en vrees niet te herstellen.

De geboorteakte weegt, zoals reeds hoger aangegeven en zoals beslist door de Dienst Voogdij, niet op tegen het gevoerde leeftijdsonderzoek waaruit bleek dat verzoekster ouder is dan zij voorhield te zijn, zodat hieraan, te meer daar dit stuk geen objectieve elementen bevat aan de hand waarvan kan worden nagegaan dat verzoekster de in dit document vermelde persoon is, geen bewijswaarde kan worden gehecht (administratief dossier, stuk 15: documenten).

Wat betreft de twee documenten die werden uitgereikt door een zekere Baba Sory Camara (*ibid.*), weerlegt verzoekster de bestreden beslissing niet, daar waar met recht wordt gemotiveerd dat deze persoon geen bevoegdheid heeft om eender welk document op te maken en te ondertekenen in naam van het UFDG (administratief dossier, stuk 16: landeninformatie). Derhalve kan aan deze documenten geen waarde worden gehecht. De bewijswaarde van deze stukken wordt nog verder ondergraven doordat verzoekster, zoals reeds hoger werd aangegeven, ten aanzien van hun inhoud een gebrek aan interesse vertoonde en doordat deze, zoals terecht wordt vastgesteld, op verschillende vlakken niet overeenstemmen met haar verklaringen. Meer bepaald wordt in de getuigenis ten onrechte gesteld dat verzoeksters ouders en de kinderen werden gearresteerd aangezien verzoekster stelde enig kind te zijn. In het attest strookt, zoals reeds hoger werd vastgesteld, de functie van haar vader zoals hierin vermeld niet met verzoeksters gezegden dienaangaande. Dit alles klemt nog des te meer daar verzoekster niet in staat bleek aan te geven hoe haar oom de kwestieuze stukken zou hebben bekomen, noch of deze de documenten reeds in zijn bezit had wanneer zij vroeg om documenten te bekomen (administratief dossier, stuk 3, p.10-11).

Het in het kader van onderhavig beroep neergelegde medische attest kan het voorgaande evenmin ontkrachten (rechtsplegingsdossier, stuk 8). Vooreerst is het bevreemdend dat verzoekster zulk attest niet eerder neerlegde en maakt zij niet aannemelijk waarom zij dit niet eerder deed. Voorts werd dit attest opgesteld twee dagen voor de terechtzitting, op vraag van verzoekster en op basis van haar verklaringen. Daar de opsteller zich wat betreft de omstandigheden waarin de in dit attest vermelde letsels werden opgelopen baseert op verzoeksters verklaringen, die ingevolge voormelde vaststellingen

iedere geloofwaardigheid ontberen, vormt het voor deze omstandigheden geen afdoende bewijs. Een medisch attest vormt immers geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin deze werden opgelopen. Gezien het voorgaande, is er *in casu* geen reden voorhanden om toepassing te maken van artikel 39/76, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet.

Verzoekster laat de bestreden motivering inzake de etnische situatie in Guinee voorts volledig ongemoeid en voert ter zake geen argumenten of informatie. Deze motivering vindt steun in het administratief dossier (stuk 16: landeninformatie), is pertinent en terecht en wordt, daar zij niet dienstig wordt aangevochten, door de Raad overgenomen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.2.5. Verzoeksters bewering als zou de bestreden beslissing niet motiveren waarom de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet wordt geweigerd, mist feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat, daar waar wordt gesteld: ***“Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.”***, deze conclusie is gesteund op het geheel van de motieven die hieraan voorafgaan. Dat deze motieven gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, b) niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Verzoekster toont, gelet op de *sub* 3.2.4. vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas, niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verder voert zij geen argumentatie ter weerlegging van de bestreden motivering inzake de algemene veiligheidssituatie in Guinee. Deze motivering vindt steun in het administratief dossier (stuk 16: landeninformatie), is pertinent en terecht en wordt, daar zij niet dienstig wordt aangevochten, door de Raad overgenomen. Derhalve toont verzoekster niet aan dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, toont verzoekster, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS